

ولع ناپسند مصرف

از دوره‌ای که تا سر کوجه می‌رسیدم چادر را درمی‌آوردم و توی کیفم مچاله می‌کردم...

از دوره‌ای که تا سر کوجه می‌رسیدم چادر را درمی‌آوردم و توی کیفم مچاله می‌کردم و وقت برگشتن از مدرسه همین که مادرم می‌گفت چادرت کو لاقید شانه می‌انداختم بالا که تو کیفمه یادم رفت سرم کنم، خیلی نگذشته بود که مادرم برایم یک چادر مشکی جنس خوب خرید با شطرنجی‌های ریز!

خب آنوقت‌ها جنس چادرها زیاد خوب نبود. گاهی چادرها بعد از چندبار شست‌وشو بور می‌شد یا خیلی زود چروک می‌شد. دبیرستانی بودم که این چادر خوب و مرغوب را برایم خریدند. بعد دیگر خودم حواسم بود که خوب و مرتب از آن نگهداری کنم که هم بتوانم وقت رفتن به مهمانی از آن استفاده کنم هم وقت مدرسه رفتن، یادم هست یک‌بار آمدند سرکلاس برای اینکه از بچه‌ها عکس 3x4 بیندازند؛ ولوله‌ای در کلاس افتاد. همه بچه‌ها می‌خواستند کاری کنند که عکس زیباتری داشته باشند. تا نوبت به من رسید چادر را سرم کردم و از کلاس بیرون رفتم و بعد از چند دقیقه برگشتم سر کلاس، همان وقت بود که با خودم فکر کردم چه عالی که چادر این همه خوب است!

اما امروز لابه‌لای این همه مدل چادر، ساق دست‌های رنگارنگ، کلاه حجاب، یقه حجاب، گیره‌های منگوله‌دار روسری و...! به روزگاری که پشت سر گذاشته‌ام فکر می‌کنم. همان روز که چادر تا شده‌ام را از داخل جامیزی برداشتم و سر کردم تا عکس بگیرم، چقدر حس خوبی داشتم. یک چادر ساده تمام مسئولیتی را که من از او می‌خواستم بر دوش گرفت و تمام.

غرض پرداختن به وجه استفاده‌کنندگان از این همه ملزومات برای رسیدن به هدف مستور ماندن نیست که حالا بیاییم و این دعوا را راه بیندازیم که خب اینها جلب توجه می‌کنند یا نمی‌کنند، که بعد بشنوم در این وانفسای رواج پوشش‌های غیرمتعارف، پرداختن به چند روسری رنگی و ساق دست محلی از اعراب ندارد یا اصلا همین‌ها باعث می‌شود این سبک پوشش جذاب‌تر شود و... غرض اینها نیست.

دنیای مدرن مصرف‌زده است و برای هر کس با وجه اعتقادی و سلیقه‌ای خودش بروز و ظهور می‌کند و ابزارهای توجیهی آن را هم مهیا می‌کند. بر این اساس حتی خانم‌هایی که پوشش به معنای تام و تمام آن را رعایت می‌کنند چنانچه قدم به وادی مصرف‌زدگی ملزومات پوشش اعم از چادر، ساق دست، گیره شال و روسری و... بگذارند تابع مصرف‌زدگی دنیای مدرن شده‌اند. بماند که وجهی از رسالت پوشش به معنای مستور ماندن زن را از حیز ارتفاع ساقط کرده‌اند چرا که این همه وقت و پول و دغدغه را هم گذاشته‌اند برای هماهنگ کردن ساق دست و هد بند و روسری و مثلا خودکار و پوشه‌ای که دست می‌گیرند با نگین انگشترشان! بگذریم از احساس تفاخر و خود برتربینی که در فحواي این نوع از پوشش نهفته است. حرفم درباره ولع ناپسند مصرف است؛ این ناپسندی همه گروه‌های اجتماعی را شامل شده است.

رقیه رودسرایي